

АБОНАМЕНТИ

ЗА ГОДИНА	5 Л.
ЗА ШЕСТЬ МЪСЕЦА	250 Л.
ЗА ТРИ „	125 Л.
ЗА СТРАНСТВО	8 Л.

„РОДИНА“ излиза единъ път
седмично — НЕДѢЛЯ

Ръкописи не се повръщатъ.
Неплатени писма не се приематъ.

РОДИНА

ОБЪЯВЛЕНИЯ

НА I СТ. НА КВ. С. М. 40 СТ.
НА II СТ. „ „ 30 СТ.
НА III СТ. „ „ 20 СТ.

Писма, паравъ абонamenti, пуб-
ликации и вобще що се отнася до
в. „РОДИНА“ се испраща до редак-
торъ-издателя му ВЛАДИМИРЪ
МАНЕВЪ — СВИЩОВЪ.

Г-ца Мара Ив. Цанкова

— и —

Капитанъ Н. Д. Стайчевъ

се сгодиха

Свищовъ

Е.-Джумая

ПАСТЕТА „МОРТУСЪ“

Пастета „МОРТУСЪ“, който съ-
държа голѣма частъ нафталинъ,
креолинъ, формалинъ, лизолъ и др.
убива всички насекоми и микроби.

Смъртъ на молците.

Поставете 3—4 парчета въ сан-
дъцитъ и гардиробитъ и вашитъ
скъпоцѣнни дрѣхы и кожи сж за-
пазени отъ молцитъ, които се уни-
тожаватъ отъ пастета.

Най-хигиеничния дезинфекторъ

Прѣчистване на въздуха въ по-
мѣщенията отъ разнитъ миязми се
постига само съ пастета „МОР-
ТУСЪ“. Окачете въ нужднитъ,
кухнитъ, коридоритъ и стайтъ, дѣ-
то живѣте по нѣколко парчета и
тѣ (помѣщенията) сж дезинфекцир.

Прѣдпазване отъ зараза.

Носете въ джебоветъ си 1—2 пар-
чета и отъ врѣме наврѣме разтри-
вайте рѣцетъ си и Вий ще се за-
пазите отъ разни прилепчиви бо-
лѣсти.

Намира се за проданъ по 10 ст.
парчета при **Вл. Маневъ-Свищовъ**

Орѣшен. Сел. Общин. Управление

ОБЪЯВЛЕНИЕ

№ 498

Обявява се на интересующитъ се,
че на 26 Юний н. г. отъ 2—5 ч.
слѣдъ обѣдъ ще се произведе търгъ
за отдаване на наемателъ до 31
Декемврий н. г. експлоатацията на
общинския бентъ (мѣсто) въ мѣстно-
стѣта „Кертика“ отъ около 150 дек.

За правоучастие въ търгътъ се
иска залогъ прѣдвиденъ въ поем-
нитъ условия.

Надаванието ще почне отъ пър-
воначалната цѣна 100 л. на горѣ.

Желающитъ да наематъ горния
имотъ нека се явятъ на опрѣдѣ-
ления денъ и часъ и надаютъ, като
се съобразятъ съ чл. 11 отъ за-
кона за общественитъ прѣдприятия.

Тържнитъ книжа сж на разпо-
ложение въ общинската канцелария
и могатъ да се видятъ всѣки при-
сѣственъ денъ.

Разносцитъ по публикацията и
др. сж за смѣтка на наемателя.

Кметъ: **Ив. Яковъ**Секр.-Бирникъ: **С. Хр. Войновъ**

Свищов. Град. Общин. Управление

ОБЪЯВЛЕНИЕ № 3151

На 2 Юний т. г. въ 3 часа
слѣдъ обѣдъ въ помѣщението му,
ще се произведе съ явна конку-
ренция втори пътъ публиченъ
търгъ за отдаване на закупвачъ
тази годишната реколта като сѣно
папуръ, трѣстъ и шамакъ отъ 4-хъ
общински ливади и мѣрата въ
Свищовското блато, състоящи отъ
около 436 декара за врѣме отъ
утвърждение търгътъ до 1 Октом-
врий т. г.

Залогъ 100 лева.

Конкурентитъ да се съобразя-
ватъ съ исканията на чл. 11 и 21
отъ закона за общественитъ пред-
приятия.

Поемнитъ условия сж на раз-
положение всѣки присѣственъ
денъ и часъ.

г. Свищовъ, 17 Май 1912 год.

Кметъ: **Ат. Велевъ**п. Секретаръ: **Ив. Христовъ**

Перспективитъ за Турция.

Професоръ Д-ръ Ив. А. Геор-
говъ, който напоследъкъ като де-
легатъ на Вътрешната Македонска
Организация обиколи европейскитъ
столици е написалъ слѣдната мно-
го интересна статия по перспекти-
витъ за Турция.

Явно е, че Европейска Турция
сж бързъ вървежъ отива къмъ своя
край. Нейнитъ управници, помра-
чени види се, отъ сѣдбата, както
казва латинската мѣдростъ, не сж
въ състояние да видятъ опасността,
надъ която вече се е надвѣсила
тѣхната държава, и да съзнатъ
едничкия способъ, по който биха
могли още, може би, да я спасятъ
отъ погибель. Новитъ турски управ-
ници се самооблѣжаватъ, като мис-
лятъ, че срѣдството, чрѣзъ което
биха могли да запазятъ цѣлостта
на империята и да спратъ нейното
разпокъсване, е усиляването на во-
енната мощъ.

Турскитъ мечтатели сж си въоб-
разили, че е достатъчно да заси-
лятъ своето военно могѣщество за
което трѣбва да харчатъ всички
оскъдни срѣдства, толкова нужни
за културното повдигане на насе-
лението и на държавата и да прѣ-
върнатъ, съ всѣкакви способности,
днешното свое мюсюлманско мал-
цинство въ мнозинство, за да огра-
дятъ държавата отъ сигурна про-
вала. Като че наджгътъ, отъ кой-
то страда царството, е главно въ
това, дѣто военната мощъ не е
достатъчно развита и дѣто хрие-
стианскитъ населения сж въ бол-
шинство въ европейскитъ области.
Тѣмко тукъ се крие капиталната
грѣшка на турскитъ мечтатели,
които именно съ това отиватъ
стрѣмгаво къмъ бърза гибель. Нима
Тунисъ, Египетъ, Мароко, Персия
не сж дори съвсѣмъ чисто моха-
медански страни? Може би изгле-
жда парадоксално, но тоя пара-
доксъ носи бѣлѣзи на най-трагич-
на дѣйствителностъ, че само силни
и напълно свободно на своето раз-
витие прѣдоставени християнски
автономни области въ Европейска
Турция могатъ да спратъ иначе
сигурното разпокъсване на държа-
вата. Въ това се състои и траги-
ката на днешната турска империя,
че нея могатъ да спасятъ още са-
мо християнскитъ племена, на
първо мѣсто българското племе. Ако
има още нѣщо, което да спира
бързия край на турска Европа, то
е македонското българско население,
което все още върва, че ще може
да извоюва автономия за Македо-
ния, която да му прѣдостави пъл-
на свобода за културно развитие.
А въ България като че ли захва-
ща все повече да си пробива пътъ
мисльта, че не само С.-Стефанска
България е мечта, ами сѣщо та-
кава неосъществима мечта е и
автономна Македония. Български
държавни мѣже, като че все по-

вече се сродяватъ съ идеята, че е
залудо да се бори България за
такава една непостижима и невъз-
можна задача, и че е врѣме да се
подеме една по-реална политика,
която ще даде на България и по-
реална полза, именно увеличение
на нейната територия заедно съ
изходъ на Егейско море. Тая още
неясно оформена идея намира, ви-
ди се, твърдѣ ловка поддрѣпа отъ
фактори, които иматъ всичкия ин-
тересъ да спечелатъ България за
такава една „реална“ политика. Ние
сме убѣдени, че сиренскитъ под-
мамки на тия фактори ще полу-
чатъ по-осезателенъ характеръ сега,
когато слѣдъ врѣмешното затва-
ряне на Дарданелитъ стана явно
отъ каква жизнена необходимостъ
е за българската външна търговия
излазатъ ни на Егейско море, който
едничкъ може да освободи Бъл-
гария отъ нейната зависимостъ отъ
Дарданелитъ. И тогава не ще струва
голямъ трудъ да се убѣдятъ бъл-
гарскитъ държавни мѣже отъ за-
интересуванa страна, че nu tiens
vant mieux due deux tu l'auras
че е добръ да държишъ здраво
врачета въ рѣка, отколкото да
гонишъ гълъбъ по стрѣхата. Асж
тая заинтересована страна винаги
се е отличавала особено въ послед-
нитъ десетилетия, съ своята нър-
гава дипломатия, та ако тя едно
врѣме е пирила своята територия
съ щастливи женидби, сега кога-
то тоя способъ вече нѣма прѣдиш-
ната си, го е замѣнила съ дипло-
матична ловкостъ—alii bella ge-
rant, tu Austria felix diplomati!

България е, може би, на кръсто-
пътъ отъ гдѣто се двоуми да трѣгне
въ егоистична посока, разколѣбана
въ своята надежда, че ще може да
се извоюва автономия на Македония,
дори и съ рискъ на кървава намѣса,
последнитъ отъ която не могатъ
се прѣдвиди, особено ако не е здра-
во подготвена тая намѣса, не толко-
ва военно колкото политически. И
ако тя още се въздържа, то е, зашто
огромната частъ отъ българското
общество, отчасти и подъ влиянието
на македонското население, не се е
сродила съ тая егоистична смѣтка. Но
дойде ли врѣме, когато и македон-
ското българско население изгуби
вѣра, че би могло да се подобри
неговото положение чрѣзъ налагане
на автономно управление, види ли
то, че изтрѣблението върви безпирно,
че българщината всѣкидневно губи
почва подъ гнета на турското иго,
че нѣма другъ изходъ, за да прѣ-
стане неговото телло, освѣтъ да се
хвърли то въ чужди рѣцѣ, които
поне могатъ му обезпечи свободенъ
економически животъ, сроди ли се
съ мисльта, че най-сетѣ все не
е толкова тежкъ животътъ на
босненскитъ славяни, колкото е не-
говиятъ, тогава и България ще се
убѣди окончателно, че трѣбва да

2,000,000 шевни машини

Е ПРОИЗВЕЛА ФАБРИКАТА „ГРИТЦНЕРЪ“

отъ 1872 до 1910 година,

а, 1,000,000 отъ 1902 до 1910 година!

Това голѣмо увеличение на производството се дължи на сил-
ното распространение на **гритцеровитъ шевни машини** поради тѣх-
нитъ голѣми преимущества надъ всички други шевни машини!

Не купувайте машина до като не прѣгледате **ГРИТЦЕРОВИТЪ**,
защото само тѣ сж **НАЙ-УСЪВЪРШЕНСТВУВАНИТЪ**, **НАЙ-**
СОЛИДНИТЪ и **НАЙ-ГАРАНТИРАНИТЪ**.

Прѣдставителъ за Свищовъ и околността

Вл. Маневъ—Свищовъ

Постояненъ механикъ на разположение на клиентитъ
за безплатни поправки

прѣгърне оная политика, която като я освободи еднакъ за винаги от тежкия кошмаръ, що отъ нейното освобождение души нейната сила, въ сжщо врѣме ще ѝ спечели значителна териториална придобивка и свободенъ достъпъ до Егейско море. И въ тоя моментъ сждбата на Турция въ Европа ще бжде запечатана. Защото една спогодба на България съ Австро-Унгария, споредъ която България ще слѣзе до Егейско море, като земе за себе си земята, на изтокъ отъ Малашевския балканъ, Струмица и Струма до Дедеагачъ, а може би и Сдринъ, като остави на Австрия Македония отъ двата брѣга на Вардаръ заедно съ Солунъ, такава една спогодба ще се тури въ изпълнение при пръвъ сгоденъ случай отъ двѣтѣ държави, като съ това се даде знакъ на Русия да заеме Босфора съ Цариградъ и неговата околностъ, както и Дарданелитѣ. Такава една акция, въ която при удобенъ моментъ биха дѣйствували Австро-Унгария и България съвмѣстно, мълчаливо би се подкрѣпила отъ Германия, не би могла да срѣщне сериозна съпротива отъ Русия и Франция, а Англия, колкото и да би ѝ било това разрѣшение твърдѣ несгодно, ще гледа да парализува по възможностъ опасността отъ слизането на Дунавската монархия до Солунъ, като заеме-по мнѣнието на сериозни хора на западъ—Родосъ и близкия заливъ Мармарасъ, Колкото се отнася до Ромъния, която би могла да заплаши България при тая акция, тя ще бжде спрѣна вече отъ нейната съюзница и покровителка, защото България въ тоя случай ще дѣйствува въ съгласие съ Австро-Унгария.

Такова едно рѣшение се готви, убѣденъ съмъ, отъ централнитѣ европейски сили, защото е въ тѣхенъ жизненъ интересъ, па то що се възприеме, макаръ и не съ твърдѣ леко сърдце, и отъ Русия, щомъ България се одобри съ него, защото при съгласието на България, Русия не би могла да му се възпротиви, толкова повече, че то ще и даде случай да рѣши окончателно въ своя полза въпроса за проливитѣ. Съ него ще се примирятъ най-сетнѣ и западнитѣ сили, защото при такива условия не биха искали да се изложатъ на една всеобща война. щомъ мѣродавниятъ въ случай факторъ, България, би се поставилъ откъмъ сраната на централнитѣ европейски сили. Защото какво биха тѣ правила, дори и въ случай на една побѣдоносна война, съ отнетата отъ ноктитѣ на Австро-Унгария Македония?

Това рѣшение се прѣдвижда отъ сериозни западни политици, то дори и се желае отъ нѣкои твърдѣ миролюбиви кръгове въ Англия, които не биха желали заради Македония да видатъ Англия вѣвлѣчена въ една ужасна всйна.

Никаква воена мощъ, никакво мюсюлманско болшинство въ Европейска Турция нѣма да спре това рѣшение на турския въпросъ. Напротивъ, колкото повече би се обезпудила Македония отъ българското население, колкото по-вѣрни биха се оказали статистичнитѣ доводи наг. Дорева, толкова по-сигурно би настаналъ горниятъ край на Европейска Турция; защото отъ една обезбългарена Македония съ по олекнала сърдце ще се откаже

България и по-охотно ще прѣгърне примамливата перспектива, безъ много рискъ да излѣзе на спасителното Егейско море, като жертвува една земя, която по народностъ и така би била изгубена за нея. Па по-лесно и разреденото българско население, което се убѣди, че автономия е невъзможна, че друго спасение отъ неносното турско иго нѣма, освѣнъ ако то протегне ржка за помощъ къмъ Австрия, която въ веѣки случай ще му даде поне свободенъ въздухъ за дишане, ще се помира съ това рѣшение и ще остави сждбата му да рѣшаватъ други.

Тѣй ние мислимъ, че ако въ сегашнитѣ рѣшителни моменти не се наложи автономията на Македония, ами турцитѣ получатъ възможностъ въ течение на нѣколко години да ослабятъ българския елементъ въ тая нещастна страна, че тѣ съ това ще подронятъ бърже основитѣ на своята властъ въ Европа. И ние прѣдприаме, безъ да бждемъ оровергнати отъ събитията, че безъ автономна Македония България ще празнува петдесетгодишнината на своето освобождение съ граница на Егейско море и съ двѣ велики сили като свои непосредствени съсѣдки. Дали това нейно положение ще бжде обаче въ полза на едно добро нейно бждеще, това е вече другъ въпросъ.

Църковни раздори.

Не много отдавна въ в. „День“ се бѣха поевили статии отъ Варненския митрополитъ Симеона, съ които послѣдния отправяше разни обвинения къмъ Негово Блаженство Екзарха, като му прелисваше желанието да въведе въ църквата самодържавие и прикачаше разни епитети като „малѣкъ папа“ и пр. Въ отговоръ на тия статии въ в. „Воля“ се появиха други, съ които се защищаваще Н. Б. Екзарха, а същеврѣмено се хвърляха обвинения сръщу самия Симеона, като човѣкъ, който не желае доброто на българската църква, българския народъ.

Нашия градъ преди двѣ седмици бѣ посѣтенъ отъ варненския адвокатъ г. Г. Пасаровъ, който говори въ градския театръ прѣдъ голѣмъ брой свищовски граждани върху темата: „Църковното единство на българитѣ и раздѣлата на църквата“, съ която сказка зачекна, както писаното отъ митрополита Симеона въ в. „День“, тѣй и това въ в. „Воля“.

Всичко това писано и говорено ни навежда на мисълта, че въ българската народна църква има раздори, а като знаемъ нейното значение за целокупността на българския народъ, опасяваме се, че тия раздори, подигнати както изглѣжда отъ честолюбци и жаждащи за властъ хора, могатъ да иматъ лоши послѣдствия за сждбата на българитѣ отсамъ и отатѣкъ Рима.

Отъ това става ясно, че борбата, водена отъ покойния русенски митрополитъ Григорий и варненския Симеонъ още въ врѣмето на освобождението на България, когато се е създавала Конституцията, борба за отцепването на освободенитѣ българи отъ българската екзархия и създаването на

самостоятелна българска църква въ новата държава, не е престанала. Тия двама владыци и предъ нашитѣ тогава първи мъже и предъ освободителитѣ—руси сж дѣйствували за осжществяване на идеята си, обаче, тия къмъ които тѣ сж се отнасяли, съзнавайки грамадно то значение на цѣлокупната българска църква за националнитѣ интереси на българитѣ, не сж се повели по ума имъ, защото сж съзирали въ тѣхнитѣ дѣйствия само желанието да удовлетворятъ личнитѣ си амбиции.

Минаха се години, смъртта прибра Григория русенски, но Симеонъ варненски остана вѣренъ на желанията си, на амбицията си. И сега подпомогнатъ отъ новия русенски владика Василий и отъ търновския Антима съ още по-голѣми усилия прѣслѣдватъ цѣлта си. Явно свидѣтелство на това е неприличната смелостъ на Симеона варненски да вини чрѣзъ печата Н. Бл. Екзарха. Старателното избѣгване да не се помене послѣдния въ врѣме на служба отъ казанитѣ владыци, при всичко че Екзарха, като глава на българската църква и на чело на Свѣтия Синодъ би трѣбвало да бжде споменуванъ, както това ставаше по рано и ходатайствата имъ прѣдъ г. Малинова, а слѣдъ това и предъ г. Гешова за вмѣкване въ изменяваната конституция и текетъ за отцепване на България въ църковно отношение отъ Екзархията.

Българската църква е дѣло на българския народъ. Цѣли осемнадесетъ години българитѣ въ Мизия, Тракия и Македония задружно сж се борили за самостоятелна народна църква, не се оплашиха отъ схизмата на патриаршията и когато добиха султанския ферманъ за учрѣдяването на Екзархията, тѣхното тържество бѣше неописуемо, защото тѣ съзнаваха, че тая придобивка има не само духовно значение, но и голѣмо политическо — национално за сждбата на народа. Ако не бѣше тая църковна борба, ако слѣдъ туй не бѣ създадена една цѣлокупна народна църква, българщината нѣмаше да се възроди, народното съзнание нѣмаше да въскрѣсне и за освободенитѣ българи нѣмаше да сжществува поробена Македония. И когато цѣлокупната българска църква има такива заслуги за българската националностъ отъ една страна, а отъ друга страна като се знае, че Македония оставена сама на себѣ си въ духовно и политическо отношение ще бжде загубена за българската кауза, става ясно, че раздоритѣ въ нашата църква ще иматъ сждбоносни послѣдствия за българската националностъ.

Ето защо предъ видъ на всичко казано, длъжностъ на веѣки добръ българинъ е да прегърне идеята за единството и нераздѣлността на българската народна църква и да се употребятъ задружни усилия сръщу ония, които сж противъ това единство, които искатъ да цепятъ българската църква за удовлетворение на славолубиви амбиции.

„Въ защита на християнството“.

Това е заглавието на редицата сказки, що Софроний Никовъ, из-

вѣстниятъ водителъ на новото тѣй наречено теософско движение въ България, държа въ театралния салонъ на 13, 14 и 15 т. м. Сказкитѣ, съ входъ 20 ст., бѣха добрѣ посѣтени и изслушани съ голѣмо внимание. Тѣ завършиха съ диспута, който се държа на 16 т. м. въ срѣда вечеръ — отъ 7 до 9 часа. За този диспутъ ще говорядругъ пѣтъ. Сега искамъ да сподѣля съ читателитѣ впечатленията си отъ сказкитѣ на г-на Никовъ.

Прави впечатление заглавието на сказкитѣ: „Въ защита на християнството“. Опаднало ли е християнството, та се явява нужда да излѣзе единъ теософъ като г-нъ Никовъ, да го защити? Никой не отрича правото на г-на Никова да говори по християнството, да изкаже своитѣ възгледи по сжщината на християнството, но това не е защита, това е тълкуване на християнството. Дѣйствително нѣкои противници на християнството твърдятъ, че християнската религия била отпаднала, но това не е вѣрно. Християнската религия е любовъ, а „любовта“, казва Апостолъ Павелъ „никога не отпада“, и за туй християнската религия нѣма нужда отъ защита. Отпадане има, нека го кажа съ съжаление; но това се намира у християнитѣ, които съ устнитѣ си изповѣдватъ Христа, а сърдцата имъ сж далечъ отъ него. Отъ съдържанието на сказкитѣ, които сж напечатани и въ една книжка отъ 103 стр. прозира ясно тенденцията да се защити или по-скоро да се тълкува християнството отъ теософско гледище. Нѣколко примѣра извлечени изъ сказкитѣ ще докажатъ това. Г-нъ Никовъ поставя християнската религия редомъ съ другитѣ религии; това значи, че и другитѣ религии сж тѣй спасителни за тѣзи, които ги изповѣдватъ, както и християнството. Споредъ г-на Никовъ нѣма голѣма и сжществена разлика между християнството и другитѣ религии. И дѣйствително не може да не дойде до това заключение внимателния четецъ, както на стр. 18 отъ горѣспоменатата книга чете слѣднитѣ думи: „Свещенитѣ Писания на всички религии, както и свещенитѣ прѣдания еднакво учатъ, че основателтъ на една религия е божественъ Мъжъ, Богочовѣкъ, неземнъ човѣкъ, въплотение на Божеството и пр.“ Значи и Буда и Конфуций и Лао-Це сж всички, споредъ г-на Никовъ като основатели на религии „божествени мъже, богочовѣци“. Ако е тѣй, каква нужда е имало да се яви Христосъ, като единичниятъ Богочовѣкъ, единичниятъ и съвършениятъ Спасителъ на всички човѣци? Не е ли ясно като день, че г-нъ Никовъ съ горнитѣ думи ни дава теософското, не евангелското гледище на християнската религия?

Въ втората сказка върху „учението на християнската религия“, говорейки за главнитѣ учения на религията, включително и християнската, г-нъ Никовъ казва, че ученията сж 7 именно: 1. Богъ, единъ въ своето сжщество; 2. Богъ е троиченъ нѣ своята проява; 3. Вселената състои отъ седемъ области, отъ които видимата земя е една; 4. Между Троицата и човѣка има цѣла иерархия духовни сжщества (ангели, архангели и др.),

изхождение („по образъ Божий“); 6. Той се усъвършенствува по пътя на божествената справедливост и 7. Той достига и „подобие на Божие“. Въ тѣзи учения нѣма нищо отлѣчително християнско, защото споредъ г-на Никовъ и индуизмътъ иматъ сѣщитѣ учения, и тѣ вѣрватъ въ единъ видъ Троица, и тѣ вѣрватъ въ усъвършенствуването на човѣка по пътя на божествената справедливостъ, което значи по пътя на прѣвъплощаването и прѣбраждането на душата прѣвъ дълги бѣдаци периоди. Нека забѣлѣжа, че г-нъ Никовъ, както тукъ, тъй и въ другитѣ си сказки нищо не говори за отлѣчителното христово учение — спасение и усъвършенствование на човѣчитѣ чрѣвъ вѣра въ Христа. И за туй пакъ казвамъ, че сказките на г-на Никовъ не сѣ въ защита на християнството, но по скоро прѣдставятъ теософското схващане на християнството.

Въ третата сказка за църквата и църковнитѣ обреди, г-нъ Никовъ се помъжи да обясни научно църковнитѣ обреди на православната църква. Тукъ, обаче, той бѣше най-слабъ. Той оприличи свещенодѣйстващитѣ на хипнотизатори, и внушители и се забърка и оплете въ много противорѣчия.

Най-силенъ бѣше г-нъ Никовъ въ последната сказка, държана миналий вторникъ вечеръ, отъ 7 до 9 часа, върху „Критика на социализма и на неговата обосновка“. Бѣлѣжките му къмъ края на сказката за свободата на волята бѣха внушителни, което се доказва отъ факта, че и въ диспута говорителитѣ спориха най-много по този въпросъ — едни за, други противъ.

Слушатель.

Вързайте съ прѣскание на лозята противъ пероноспората.

Отъ всички болести, които нападатъ лозата, безспорно е, че пероноспората или тѣй наречената мана е она, която у насъ нанесе най-голѣми врѣди.

Тази болестъ е прѣнесена отъ Америка въ Европа прѣвъ 1878 год., а въ България е констатирана официално отъ 1892 год. Отъ тогава на самъ, особено отъ 1897 год. кога по вече, кога по малко, но ежегодно, пероноспората се появява изъ лозята и напада всички зелени части на благородното растение. Пропаданието на много лозя въ България се дължи по вече на пероноспората, отъ колкото на филлоксерата, а миналата и поминалата години, нѣкъдѣ половината, другадѣ $\frac{2}{3}$ и даже $\frac{3}{4}$ отъ раколтата на лозята биде унищожена отъ маната.

Въпрѣки наличността на сигурно и добро срѣдство противъ тая болестъ, било отъ невѣрване въ съществуването ѝ (!), било отъ незнание, неакуратностъ, криво разбиране смѣтки и т. н. лозаритѣ губятъ голѣма частъ отъ гроздето на своитѣ лозя. Това ме кара да напиша тия нѣколко реда, за да покажа на кратко на какво се дължи маната, а най-главно да полкани лозаритѣ да не пропускаатъ да извършатъ на врѣме прѣсканието на лозята си съ бордолезовъ разтворъ.

Болестъта пероноспора се при-

чинява отъ една малка микроскопическа гъбица, която ученикѣ наричатъ *Plasmopara viticola*. Мицелия ѝ (нѣщо като корени и стебло въ вишпитѣ растения) се развива въ вѣтрѣшнитѣ тъкани на всички зелени части на лозата — листи, ластари и плодъ отъ като е на реса до запѣтруянието му — промѣква се между клѣтките и чрѣвъ особени едни издѣтци изсмуква съдържатѣ се тамъ сокове и причинява дизорганизирането имъ. За това именно тия клѣтки измѣняватъ боята си, а отъ вѣнъ нападнатитѣ части изгубватъ първоначалния си нормално зеленъ цвѣтъ и се образуватъ желто зелени петна, които постоянно пожълтватъ, до като най-послѣ изсъхнатъ. Когато гъбицата достигне пълното си развитие, отъ долната страна на нападнатитѣ листи и то тамъ, кждѣто сѣ петната, появява се единъ бѣлъ прашецъ, който не е нищо друго освѣнъ тѣй нареченитѣ спори — органи, чрѣвъ които става размножаване на маната. Освѣнъ тия лѣтни спори или канидини, пероноспората образува и други — зимни, които сѣ вѣтрѣ въ нападнатитѣ части на лозата, даже изключително въ листитѣ и съ които болестъта осигурява съществуването си отъ една година до друга.

Споритѣ на маната се развиватъ когато врѣмето се отопли до 15 — 30°с. и когато по лозата има капчици отъ дъждъ или роса. Липсва ли едно само отъ тия двѣ условия, споритѣ не могатъ да се развиятъ и маната не се появява. За това именно ний я виждаме да върлува прѣвъ дъждовнитѣ години по вече, отъ колкото прѣвъ сухитѣ, по вече въ низкитѣ мѣста, отъ колкото по високитѣ и провѣтливи, когато често прѣрамява и веднага слѣдъ това изгрѣва пакъ слънце (когато се жени жаба, както казватъ старитѣ хора) и т. н.

Най-сигурно срѣдство противъ маната е разтворъ стъ синъ камъкъ, който убива кѣмняемостъта на споритѣ и не позволява никненето и загниждването имъ въ органиѣ на лозата. Приготовлението на обикновения или тѣй нареченъ още бордолезовъ разтворъ е извѣстно на всѣки лозаръ. Прави се отъ вода, синъ камъкъ и варъ въ пропорция, която варира споредъ условията — 1 до 3 синъ камъкъ, толкова негасена варъ на 100 литра вода.

Прѣвъ обикновени години лозята се прѣска въ 3 — 4 пѣти. Първото прѣскане става отъ 5 до 15 Май, второто най-късно единъ мѣсець слѣдъ първото, третото — когато ягоридата надрѣе колкото грахови зърна и четвъртото малко прѣди запѣтруяние на гроздето — края на юлий, началото на Августъ. Разбира се, когато годината е суха или мѣстото високо и много провѣтливо, въобщо когато условията за появяване на маната не сѣ благоприятни, четвъртото прѣскание можи да се изостави. Въ противенъ случай четири прѣскания не сѣ достатѣчни, а ще трѣбва да се извършатъ 5 — 6, па дори и 7. Прѣскаатъ се всички зелени части на лозата — листи, ластари и реса, даже когато тая евъ разгара на цвѣтението си, безъ ни най-малка опасностъ отъ поврѣда.

До сега се е прѣпорѣчвало да се прѣска горната страна на листитѣ, но отъ миналата година Валери Маѣ съвѣтства лозаритѣ да прѣскаатъ долната страна на листитѣ, защото споредъ послѣднитѣ му изучавания, споритѣ на маната се развивали само когато попаднатъ по тая страна, разбира се ако не е попрѣскана съ синъ камъкъ, а не по горната до сега както се твърлѣше. До колко е правъ тоя ученъ, опититѣ, прѣвъ това лѣто ще покажатъ.

Понеже врѣмето отъ началото на тоя мѣсець се стопли достатѣчно, а дъждове приваляватъ доста на често, т. е. условията нуждни за развитието на маната ги има вече, съвѣтвамъ лозаритѣ отъ Свищовъ и околията да взематъ всички мѣрки за запазване на лозята си отъ гая болестъ.

Нека всѣкой въ едно най-кратко врѣме напрѣска лозята си, за да не даде възможностъ на маната да се развие и съсипе голѣма частъ отъ листитѣ и ресата.

За това първо прѣскание достатѣчно е 1 кгр. синъ камъкъ и толкова негасена варъ (ако е гасена 2 $\frac{1}{2}$) на 98 литри вода. Манастиря при Свищовъ 10 V 1912 г.

Д. Бъчеваровъ

ХРОНИКА

Екзарха и Свищовци. По поводъ рѣчьта на г. Г. Пазаровъ свищовскитѣ граждани отправиха слѣдната телеграма до Н. Бл. Българския Екзархъ Иосифъ I въ Цариградъ:

„Днесъ 6 Май 1912 год. Свищовскитѣ граждани въ едно многолюдно общо гражданско събрание слѣдъ като изслушаха рѣчьта на г. Георги Пазаровъ върху църковното единство на българитѣ, раздѣлата на църквата, интригите и клѣветитѣ срѣщу Н. Бл. Екзарха рѣшиха: Порицаватъ поведението на владѣитѣ отъ Софийския Синодъ, искаватъ дълбокитѣ си почитания къмъ Н. Бл. Екзарха Иосифъ I за великитѣ му заслуги къмъ българския народъ и го молятъ като глава на българската православна църква да запази и за напредъ църковното единство на народа ни като го увѣряватъ че ще намери мощната единодушна подкрѣпка на цѣлокупния български народъ.“

Въ отговоръ на тая телеграма Н. Бл. Екзарха отговори: „Благодаря на Свищовскитѣ граждани за изказанитѣ почитания. Нашъ дългъ е да пазимъ прѣдаденото намъ дѣло на българския народъ Екзархъ Български Иосифъ I“

Водоснабдяването. Инженеръ Михайловски е сключилъ контрактъ съ кметството срѣщу 5000 лева, отъ които половината е получилъ въ прѣдплата, да направи хидрографическо изучаване на околността на Свищова, съ цѣлъ да види, дали нѣма и друга вода за докарване въ града, както да направи плановѣтъ за каптирането на водата, която ще се докара въ града.

Ако г. инженеръ Михайловски наврѣме изпълни поетитѣ отъ него задѣлжения, каптирането на водата ще стане още това лѣто, защото Общинския Съвѣтъ гласува нуждната за тая цѣлъ сума въ

общинския бюджетъ. Закъснѣ ли г. Михайловски, прѣдвидената въ бюджета сума за каптирането на водата не ще се използва тая година, а и идущата година не ще може да се употреби за тая цѣлъ, за цѣто закона по отчетността на бюджета не позволява това и тогава . . . само ще се изучава докарването на водата, безъ да се докарва. . .

Богоугодно дѣло. Умни и разбрани хора ще бѣдатъ общинскитѣ съвѣтници, ако грижата за манастирската черква не оставятъ върху държавнитѣ чиновници при разсадника, а тая грижа за черквата оставятъ върху благотворителното дружество, което издържа градския приютъ за недѣгави и станали неспособни за работа хора.

Съ едно такова свое рѣшение, общинскитѣ съвѣтници ще улеснятъ благотворителността и дадатъ още по голѣма възможностъ на тѣзи, които за християнски дългъ считатъ да работятъ за нуждающитѣ се. Тогава приходитѣ, които ще се получаватъ, не само ще покриватъ разносикѣ по поддържането на манастирската черква, но ще даватъ възможностъ да се избѣрватъ сълзитѣ на повече нещастници, на които злата съдба е отнела възможността да се грижатъ за себѣ си.

Продажбата на манастирския добитѣкъ. Понеже градския манастиръ заедно съ постройкитѣ си и земитѣ се отстъпи на държавата за да уреди образцовъ разсадникъ за американски лози и овощни дръвчета, както и едно нисше практическо земледѣлско — лозарско училище, то манастирския добитѣкъ трѣбваше да се распродаде, което истана на 18 т. м. Кметството получи отъ продажения добитѣкъ 6187 лева и съ готовия капиталъ на манастиря отъ 2000 лева ще образува единъ фондъ, съ срѣдствата на който въ най-скоро врѣме ще съгради единъ параклисъ при рускитѣ паметници въ знакъ на признателностъ къмъ освободителнитѣ руски войски за жертвитѣ, които дадоха за свободата на Бълг.

Дано заедно съ туй се подтикне и комитетата „Царъ Освободител“ да изпълни по-скоро плана си съ направата на къщата — музей и паркъ въ Свищовъ — да довърши паметникитѣ на признателна Бълг.

Наградени ученички. Министерството на Народното Просвѣщение е наредило ученичкитѣ Петкова Веселина и Ганева Елена отъ V класъ на тукашната непълна дѣвическа гимназия съ по 30 лева и по III томъ отъ съчиненията на Константинъ Величковъ — „Писма отъ Римъ“ за доброто изпълнение на роитѣ си въ писмата „Антигона“, представени предъ г. министра Ст. С. Бобчева въ утрото дадено по случай полагаането основния камъкъ на зданието за бѣдѣщата дѣвическа гимназия.

Прѣписъ ОПРѣДѢЛЕНИЕ № 455

Свищовскиятъ Окръженъ Съдъ въ разпоредително засѣдание на 5-й Май 1912 год. въ съставъ: Прѣдседателъ; Янко Константиновъ, Членове: Христо Атанасовъ Вид. Тинтеровъ и д. п. Секретаръ: Янко Т. Карамалиевъ Прокуроръ: Иванъ Тевекеловъ слѣдъ като изслуша доложеното отъ прѣдседателя гражд.

частно производство под № 112 1912 год. и на основание чл. чл. 3 до 39 включително от закона за усыновяването,

О П Р Ъ Д Ъ Л И:

Допуща усыновяването на малолетната Мара Тодоръ Чернева изъ гр. Свищовъ отъ страна на законнитъ съпрузи Иванъ К. Цанковъ и Евлампия Николова по мъжъ Ив. К. Цанковъ изъ същия градъ.

Това опрѣдѣление да се публикува еднократно въ „Държавния Вѣстникъ“ и въ единъ отъ мѣстнитъ вѣстници.

(Подп.) Прѣдседателъ: Янко Константиновъ (Подп. Членове Христо Атанасовъ, Вид. Тинтеровъ, (Подп.) и. д. п. Секретаръ: Ян. Т. Караманлиевъ.

В ъ р н о

гр. Свищовъ, 10 Май 1912 год.

Прѣдседателъ: **Янко Константиновъ**
Секретаръ: **Н. Банговъ**

Бирникъ при Свищ. Фин. Управление

ОБЯВЛЕНИЕ № 258

Явявамъ на интересующитъ се, че на 31-и день отъ двукратното публикуване настоящето въ вѣстникъ „Родина“ т. е. отъ 9 VI до 10 VII н. г. ще продавамъ въ канцеларията си въ г. Свищовъ слѣдующия недвижимъ имотъ принадлежащъ на Петръ А. Редковъ отъ г. Свищовъ за погашение дълга му къмъ хазната на сума 1472 лева 90 ст. и по 20 лева дневно неустойка до окончателно изплащане по изпълнителния листъ № 3847 910 издаденъ отъ Свищовски Окр. Сѣдъ, а именно:

Имоти въ землището на гр. Свищовъ 1) Лозе отъ 3 декара мѣстността „Папаза“ при сѣсѣди: Георги Перчемлиевъ, Иванъ Беровъ, Ат. Макавѣевъ пѣтъ оцѣн. за 75 лева 2) Праздно мѣсто 5 декара 3 ара, мѣтн. „Папаза“ при сѣсѣди: Георги Перчемлиевъ, Ив. Беровъ Ат. Макавѣевъ и пѣтъ оцѣн. за 63 лв. 90 ст. 3) Нива 2 декара мѣстн. „Бухандъкъ“ при сѣсѣди: Андрей Бакърджиевъ, Александръ Якимовъ оцѣн. за 25 лева.

4) Нива 1 дек. на „Пунаръ Баларъ“, при сѣсѣди: Георги Ат. Великовъ и общ. мѣра оцѣн. за 10 лева.

5) Праздно мѣсто 5 ара на „Пунаръ Баларъ“, при сѣсѣди: Георги Ат. Великовъ и общ. мѣра оцѣн. за 5 лева.

6) Нива 2 декара на „Пунаръ Баларъ“, при сѣсѣди: Георги Ат. Великовъ и общ. мѣра оцѣнена за 30 лева.

7) Нива 14 декара мѣстността „Калакота“ при сѣсѣди: Коста Казаковъ, Михалъ Митановъ и пѣтъ оцѣн. за 210 лева. 8) Нива отъ 2 дек. мѣстността „Калакота“ при сѣсѣди: Коста Казаковъ, Михалъ Митановъ и пѣтъ оцѣн. за 25 лева. 9) Нива отъ 3 декара мѣстн. „Голѣма бара“ при сѣсѣди: Ив. Д. Иосевъ и пѣтъ оцѣн. 39 лева. 10) Гора отъ 4 декара. мѣстността „Бухандъкъ“ при сѣсѣди: Георги Великовъ и общ. мѣра оцѣн. за 52 л.

Имотътъ е собственъ на длѣжника и не е заложенъ нигдѣ.

Продажбата ще се извърши по правилата, изложени въ чл. чл. 1004 — 1028 отъ Граждан-

ското Сѣдопроизводство.

Ако въ продължение на 24 ч. отъ присѣждането се яви нѣкой и наддаде 5% проданъта се възобновява и продължава още на слѣдующия подиръ това присѣственъ день, часътъ до 5 слѣдъ пладнѣ, подиръ изминуването на който срокъ имотътъ се присѣжда окончателно върху оногова който е наддалъ най голѣма цѣна.

Желающитъ да купятъ, могатъ да се явяватъ въ канцеларията ми всѣки присѣственъ день и часъ, за да прѣглеждатъ книгата и да наддаватъ,

гр. Свищовъ, 18 V 1912 год.

Бирникъ: **М. Л. Тодоровъ**
Бирникъ при Свищовското Финан. Управление.

ОБЯВЛЕНИЕ № 255

Явявамъ на интересующитъ се, че на 31-й день отъ двукратното публикуване настоящето въ вѣстникъ „Родина“ отъ 9 VI до 10 VII т. г. ще продавамъ въ канцеларията си въ гр. Свищовъ слѣдующия недвижимъ имотъ, принадлежащъ на Анастасъ Ст. Абаджиевъ отъ гр. Свищовъ за погашение дълга му къмъ хазната на сума 192 лева 61 ст. по изпълнителния листъ № 63/911, издаденъ отъ I Свищовски Градски Мирови Сѣдия, а именно:

1) Само 16 декара отъ една нива, цѣлата състояща се отъ 60 декара въ землището на гр. Свищовъ, мѣстността „Пендикурякъ“ при сѣсѣди: Асанъ Вързалъ, Митю Бургазовъ и пѣтъ оцѣнена за 400 лева.

Имотътъ е собственъ на длѣжника и не е заложенъ нигдѣ.

Продажбата ще се извърши по правилата, изложени въ чл. чл. 1004 — 1028 отъ Гражданското Сѣдопроизводство.

Желающитъ да купятъ, могатъ да се явятъ въ канцеларията ми всѣки присѣственъ день и часъ, за да прѣглеждатъ книгата и да наддаватъ.

гр. Свищовъ 18 V 1912 год.

Бирникъ: **М. Л. Тодоровъ**
Бирникъ при Свищ. Фин. Управление

ОБЯВЛЕНИЕ № 256

Явявамъ на интересующитъ се, че на 31 й день отъ двукратното публикуване настоящето въ вѣстникъ „Родина“ т. е. отъ 9 VI до 10 VII н. г. ще продавамъ въ канцеларията си въ гр. Свищовъ слѣдующия недвижимъ имотъ принадлежащъ на Лукса Ст. Абаджиева отъ гр. Свищовъ за погашение дълга ѝ къмъ хазната на сума 63 лева 17 ст. по изпълнителния листъ № 62 911, издаденъ отъ I Свищовски Мировий Сѣдия, а именно:

1) Само 5 декара отъ нивата цѣлата състояща се отъ 21 дек. 1 аръ, въ землището на гр. Свищовъ въ мѣстността „Калакота“ при сѣсѣди: Андрѣй Велчевъ, Цани Абаджиевъ и Зюрабъ Хибилъ оцѣн. за 125 лева.

Имотътъ е собственъ на длѣжника и не е заложенъ нигдѣ.

Продажбата ще се извърши по правилата, изложени въ чл. чл. 1004 — 1028 отъ Гражданското Сѣдопроизводство.

Желающитъ да купятъ, могатъ да се явяватъ въ канцеларията ми всѣки присѣственъ день и часъ за да прѣглеждатъ книгата и да наддаватъ.

гр. Свищовъ 18 Май 1912 год.

Бирникъ: **М. Л. Тодоровъ**

Бирникъ при Свищ. Фин. Управление

ОБЯВЛЕНИЕ № 252

Явявамъ на интересующитъ се, че на 31-й день отъ двукратното публикуване настоящето въ вѣстникъ „Родина“ т. е. 5 VI до 6 VII т. г. ще продавамъ въ канцеларията си въ гр. Свищовъ слѣдующия недвижимъ имотъ, принадлежащъ на Елмазъ Рюстемова Мѣстнова отъ гр. Свищовъ за погашение дълга му къмъ хазната на сума 428 лв. 70 ст. по изпълнителния листъ № 3222 издаденъ отъ Свищовски Градски Мировий Сѣдия а именно:

1) Праздно мѣсто за дюгенъ отъ около 50 кв. метра гр. Свищовъ ул. х. Василевска при сѣсѣди: Мехтаме Ибр. Арнаутова и Николай Т. Василевъ оцѣнено за 25 лева.

2) Праздно мѣсто за къща отъ отъ около 1000 кв. метра въ г. Свищовъ улица „х. Василевска“ при сѣсѣди: Анифе х. Мехмедова Павлошу и Мехмедъ Варнаж, оцѣнена за 150 лева.

Имотътъ е собственъ на длѣжника и не е заложенъ нигдѣ.

Продажбата ще се извърши по правилата, изложени въ чл. чл. 1004 — 1028 отъ Гражданското Сѣдопроизводство.

Желающитъ да купятъ, могатъ да се явяватъ въ канцеларията ми всѣки присѣственъ день и часъ за да прѣглеждатъ книгата и да наддаватъ.

гр. Свищовъ 17 Май 1912 год.

Бирникъ: **М. Л. Тодоровъ**

Бирникъ при Свищ. Фин. Управление

ОБЯВЛЕНИЕ № 259

Явявамъ на интересующитъ се, че на 31 й день отъ двукратното публикуване настоящето въ вѣстникъ „Родина“ т. е. отъ 13 VI до 14 VII н. г. ще продавамъ въ канцеларията си въ гр. Свищовъ слѣдующия недвижимъ имотъ, принадлежащъ на Парешкевица Н. Кунишева отъ гр. Свищовъ за погашение дълга ѝ къмъ хазната на сума 141 лева 85 ст. по изпълнителния листъ № 59/911 год. издаденъ отъ I Свищовски Мир. Сѣдия, а именно:

Имоти въ землището на гр. Свищовъ 1) Само 8 декара отъ една нива състояща се цѣлата отъ 27 декара въ мѣстността „Царева нива“ при сѣсѣди: Велико Василевъ, Василь Златановъ, хандъкъ и мѣра оцѣн. 200 лева.

Имотътъ е собственъ на длѣжника и не е заложенъ нигдѣ.

Продажбата ще се извърши по правилата, изложени въ чл. чл. 1004 — 1028 отъ Гражданското Сѣдопроизводство.

Ако въ продължение на 24 ч. отъ присѣждането се яви нѣкой и наддаде 5%, проданъта се възобновява и продължава още на слѣдующия подиръ това присѣственъ день, часътъ до 5 слѣдъ пладнѣ, подиръ изминуването на който срокъ имотътъ се присѣжда окончателно върху оногова, който е наддалъ най-голѣма цѣна.

Желающитъ да купятъ, могатъ да се явяватъ въ канцеларията ми всѣки присѣственъ день и часъ, за да прѣглеждатъ книгата и да наддаватъ.

гр. Свищовъ, 18 Май 1912 год.

Бирникъ **М. Л. Тодоровъ**

Бирникъ при Свищовското Финан. Управление

ОБЯВЛЕНИЕ № 254

Явявамъ на интересующитъ се, че на 31-й день отъ двукратното публикуване настоящето въ вѣстникъ „Родина“ отъ 5 VI до 6 VII т. г. ще продавамъ въ канцеларията си въ гр. Свищовъ слѣдующия недвижимъ имотъ, принадлежащъ на Георги Т. Арнаутовъ отъ гр. Свищовъ за погашение дълга му къмъ хазната на сума 180 лв. по изпълнителния листъ № 10790/910, издаденъ отъ Плевенския Окрѣженъ Сѣдъ, а именно:

Имотъ въ Свищовското землище

1) Нива отъ 2 декара въ мѣстността „Стѣкленъ“ при сѣсѣди: Петръ Н. Черкезовъ оцѣнена за 40 лева.

2) Нива отъ 4 декара 2 ара, въ същата мѣстность при сѣсѣди: Петръ Н. Черкезовъ оцѣн. за 84 л.

3) Орманъ 2 дек. 4 ара мѣстността „Драгово бърдо“ при сѣсѣди: Петръ Н. Черкезовъ и Игнатъ Ангеловъ оцѣн. 48 лв.

Имотътъ е собственъ на длѣжника и не е заложенъ нигдѣ.

Желающитъ да купятъ, могатъ да се явяватъ въ канцеларията ми всѣки присѣственъ день и часъ, за да прѣглеждатъ книгата и да наддаватъ.

гр. Свищовъ 17 V 1912 год.

Бирникъ: **М. Л. Тодоровъ**

Бирникъ при Свищовското Финан. Управление

ОБЯВЛЕНИЕ 253

Явявамъ на интересующитъ се, че на 31-й день отъ двукратното публикуване настоящето въ вѣстникъ „Родина“ отъ 5 VI до 6 VII т. г. ще продавамъ въ канцеларията си въ гр. Свищовъ слѣдующия недвижимъ имотъ, принадлежащъ на Алишъ Реджебовъ отъ гр. Свищовъ за погашение дълга му къмъ хазната на сума 222 лева 41 ст. по изпълнителния листъ № 27, издаденъ отъ I Свищовски Градски Мировий Сѣдия, а именно:

Имоти въ Свищовското Землище.

1) Нива отъ 7 декара 5 ара въ мѣстността „х. Вели Чокуру“ при сѣсѣди: Иванъ Пенчевъ Дреновски, Мил. Неболиевъ и пѣтъ оцѣнена за 187 лева 50 ст.

2) Келеме (нива) 10 декара въ мѣстността „х. Вели Чокуру“ при сѣсѣди: Мехмедъ Оолу, Миланъ Неболиевъ и пѣтъ, оцѣнена за 120 лева.

3) Нива 2 декара 4 ара въ мѣстността „х. Вели Чокуру“ при сѣсѣди: Ил. Пановъ, Ибрамъ Реджебовъ и пѣтъ оцѣнена за 28 лева 60 ст.

4) Гора 1 д и 5 ара въ мѣстността „х. Вели Чокуру“ при сѣсѣди: Иванъ Пенчевъ, Дреновски, Стефановъ, Зандовъ и пѣтъ оцѣнена за 30 лева

Имотътъ е собственъ на длѣжника и не е заложенъ нигдѣ.

Продажбата ще се извърши по правилата, изложени въ чл. чл. 1004 — 1028 отъ Гражданското Сѣдопроизводство.

Желающитъ да купятъ, могатъ да се явяватъ въ канцеларията ми всѣки присѣственъ день и часъ, за да прѣглеждатъ книгата и да наддаватъ.

гр. Свищовъ 17 V 1912 год.

Бирникъ: **М. Л. Тодоровъ**